

**PRZEDMIOTOWE
ZASADY OCENIANIA
Z RELIGII
DLA KLASY IV**

OPRACOWANE NA PODSTAWIE
WEWNĄTRZSZKOLNYCH ZASAD OCENIANIA
W SZKOLE PODSTAWOWEJ NR 11
W PIOTRKOWIE TRYB.

Przedmiotowy system oceniania

Przedmiot: **Religia**

Klasa IV SP „Pan Jezus jest naszym życiem”

Program – AZ-1-01/18

Numer podręcznika: **AZ-14-01/18-PO-6/23**, zatwierdzenie z dnia **4.05.2023** r.

Treści nauczania wynikające z podstawy programowej oraz wymagania dla uczniów dostosowane do każdej jednostki lekcyjnej zawartej w podręczniku podano w **rocznych planach wynikowych** opracowanych dla wszystkich poziomów nauczania.

Zasady oceniania (zgodne w wytycznymi Komisji Wychowania Katolickiego Konferencji Episkopatu Polski z 2008 r.):

- Ocenianiu nie podlegają praktyki religijne.
- Oceny z religii są jawne dla ucznia i jego rodziców (prawnych opiekunów).
- Nauczyciele religii są zobowiązani do podania wymagań edukacyjnych niezbędnych do uzyskania poszczególnych ocen śródrocznych i rocznych z religii oraz sposobu sprawdzania osiągnięć edukacyjnych uczniów.
- Nauczyciele religii informują o warunkach i trybie uzyskania z religii oceny rocznej wyższej niż przewidywana.
- Nauczyciele religii są zobowiązani do dostosowania wymagań edukacyjnych do indywidualnych potrzeb i możliwości psychofizycznych oraz edukacyjnych uczniów posiadających opinie wydane przez poradnie psychologiczno-pedagogiczne.
- Oceny z religii ustala się w stopniach w zakresie skali od 1 do 6.
- Uczeń ma prawo zgłosić nieprzygotowanie do lekcji w ilości zgodnej z zasadami przyjętymi w szkole (przy dwóch godzinach zajęć w tygodniu, są to najczęściej dwa nieprzygotowania w półroczu).
- Nauczyciel może oceniać pamięciowe opanowanie modlitw, pod warunkiem, że postarał się o wytłumaczenie ich znaczenia w trakcie zajęć.

Obszary oceniania:

Ponieważ najważniejszym zadaniem nauczyciela jest spowodowanie samodzielnego uczenia się uczniów, przebieg zajęć powinien aktywizować uczących się do podejmowania działań mających na celu zdobywanie wiedzy oraz samodzielnego i twórczego wykorzystywania tego, co przyswoili. Dlatego też niezwykle ważnym obszarem jest oceniania aktywności uczniów na zajęciach oraz systematyczność w pracy na lekcji, w tym także prowadzenie i uzupełniania ćwiczeń będących integralną częścią podręcznika. Należy zwracać uwagę na wykonanie przez uczniów quizów sprawdzających wiedzę na zakończenie każdego działu. Można przeprowadzać kartkówki, ale należy je zapowiedzieć i wyraźnie określić zakres materiału.

Szczególne uwagę należy zwrócić na prace dodatkowe wykonywane przez uczniów. Może to być przygotowanie do udziału w konkursach, w proponowanych zajęciach dodatkowych, wystąpieniach w szkole lub poza nią (o charakterze religijnym), udziału w działaniach mających na celu niesienie pomocy innym, wynikającym z realizacji przykazania miłości Boga i bliźniego.

Ogólne kryteria ocen z religii:

Celujący:

Uczeń:

- spełnia wymagania na ocenę bardzo dobrą
- posiada wiedzę wykraczającą poza program oraz potrafi ją twórczo wprowadzać w życie
- aktywnie uczestniczy w zajęciach i systematycznie prowadzi ćwiczenia
- wykonuje dodatkowe zadania dla chętnych
- bierze udział w konkursach przedmiotowych
- uczestniczy w zajęciach dodatkowych o tematyce religijnej w szkole lub parafii

Bardzo dobry

Uczeń:

- opanował wiedzę i umiejętności określone programem nauczania
- ma prawidłowo uzupełnione ćwiczenia w podręczniku
- chętnie i systematycznie uczestniczy w zajęciach
- jest aktywny na zajęciach
- okazuje szacunek podczas modlitwy i słuchania Słowa Bożego

Dobry

Uczeń:

- opanował wiedzę i umiejętności określone programem nauczania
- ma dobrą umiejętność zastosowania zdobytej wiedzy
- osiąga postępy podczas zajęć
- jest chętny do pracy
- okazuje szacunek podczas modlitwy i słuchania Słowa Bożego

Dostateczny

Uczeń:

- opanował wiedzę i umiejętności umożliwiające dalsze zdobywanie wiedzy,
- w jego wiadomościach są wyraźne luki
- wykazuje chęć do pracy na zajęciach
- ma braki w wykonywaniu ćwiczeń
- okazuje szacunek podczas modlitwy i słuchania Słowa Bożego

Dopuszczający:

Uczeń:

- zdobyte wiadomości nie są wystarczające do uzyskania podstawowej wiedzy religijnej
- niechętnie uczestniczy w zajęciach
- wymaga pomocy przy wykonywaniu prostych zadań

Niedostateczny:

Uczeń:

- nie opanował podstawowych wiadomości i umiejętności określonych programem nauczania
- notorycznie brak mu chęci do pracy i uczestniczenia w zajęciach

Ponieważ religia jest przedmiotem nieobowiązkowym, należy przed ewentualnym wystawieniem oceny niedostatecznej, zbadać sytuację ucznia, podjąć próbę rozmowy z wychowawcą, pedagogiem, rodzicami (opiekunami prawnymi), etc. i spróbować udzielić

uczniowi wszelkiej możliwej pomocy, aby podjął on próbę sprostania stawianym przed nim wymaganiom.

Sposoby informowania uczniów i rodziców o ocenach:

1. Na pierwszej lekcji przedstawiamy zasady przedmiotowego oceniania i tłumaczymy wszelkie wątpliwości
2. Na pierwszych zebraniach w roku szkolnym informujemy o nim rodziców
3. Przedmiotowy system oceniania przekazujemy do wiadomości wychowawcy, dyrekcji i rodziców (powinien być on dostępny na obowiązującej w szkole platformie cyfrowej)
4. Uczniowie muszą być poinformowani o możliwości uzupełniania zaległości wynikających z nieobecności w szkole lub brakach pojawiających się na bieżąco
5. Wszystkie wystawione oceny są umieszczane na obowiązującej w szkole platformie cyfrowej możliwie jak najszybciej
6. Jeżeli nauczyciel przeprowadza prace pisemne obowiązujące ucznia, powinien udostępnić je rodzicom do wglądu na zebraniach lub konsultacjach (można też prosić rodziców o podpis pod otrzymaną oceną w ćwiczeniach lub na dodatkowych kartkach)

Szczegółowe kryteria oceniania

I semestr

Rozdział	celujący	bardzo dobry	dobry	dostateczny	dopuszczający
1. Poznaję „Nowe przykazania Pana Jezusa	<p>→ wyczerpująco wyjaśnia potrzebę skupienia i wyciszenia podczas słuchania słowa Bożego, aby móc poznawać naukę Pana Jezusa i żyć zgodnie z nią</p> <p>→ wskazuje osiem błogosławieństw jako drogę chrześcijanina do osiągnięcia szczęścia w życiu na ziemi i w niebie</p> <p>→ analizuje tekst Łk 22,59–62,</p> <p>→ na przykładzie wybranych świętych wskazuje jak można realizować w swoim życiu drogę błogosławieństw,</p> <p>→ szczegółowo opisuje, kiedy realizujemy poszczególne błogosławieństwa w naszym życiu</p>	<p>→ wyjaśnia, że każda katecheza pogłębia jego więź z Jezusem,</p> <p>→ uzasadnia, że słuchanie słowa Bożego wymaga skupienia i wyciszenia,</p> <p>→ odkrywa, że osiągnięcie szczęścia wymaga od nas zaufania Panu Jezusowi i podjęcia trudu bycia Jego uczniem,</p> <p>→ wymienia cechy człowieka ubożego w duchu,</p> <p>→ odnosząc się do pierwszego błogosławieństwa, wylicza, co przeszkadza nam w osiągnięciu szczęścia,</p> <p>→ wyjaśnia, że niedostrzeżenie, bagatelizowanie swoich grzechów i ich konsekwencji dla nas i dla innych to przeszkody dla życia drugim błogosławieństwem,</p> <p>→ odkrywa, że przeszkodą w wypełnianiu w życiu trzeciego błogosławieństwa jest wymuszanie na innych wypełniania naszych projekcji życiowych, traktowanie Pana Boga jako wykonawcy naszych życzeń,</p> <p>→ na przykładzie Jana Chrzciciela wskazuje cechy człowieka łaknącego i pragnącego sprawiedliwości,</p> <p>→ odkrywa, że człowiek szczęśliwy to ten, który jest czystego serca, nie ma w nim zła, żyje zgodnie z Bożymi przykazaniami,</p>	<p>→ tłumaczy znaczenie przypowieści o siewcy</p> <p>→ wyjaśnia znaczenie pojęć „katecheza”, „przypowieść”, „pielgrzym</p> <p>→ tłumaczy, że człowiek szczęśliwy to ten, który zaufa Panu Jezusowi</p> <p>→ wskazuje na mapie górę Błogosławieństw</p> <p>→ wskazuje na mapie Górę Synaj</p> <p>→ wymienia cechy faryzeusza i celnika z przypowieści Jezusa</p> <p>→ opisuje historię Piotra, który płacze z powodu swojego grzechu,</p> <p>→ określa ludzi cichych jako tych, którzy ufają Panu Bogu, wypełniają w swym życiu Jego wolę wsłuchując się w Słowo Boże, nie szukają poklasku, nie unoszą się gniewem,</p> <p>→ odkrywa, że tylko Bóg może sprawiedliwie osądzić człowieka,</p> <p>→ odkrywa, że człowiek miłosierny okazuje aktywne współczucie drugiemu człowiekowi – dostrzega jego biedę i pomaga mu, czyli brak miłości do Boga i bliźniego,</p> <p>→ opisuje, jak powinniśmy wprowadzać pokój na świecie,</p>	<p>→ opowiada przypowieść o siewcy,</p> <p>→ wskazuje na mapie Ziemię Świętą,</p> <p>→ wyjaśnia znaczenie pojęć „błogosławieni” i „chrześcijanin”,</p> <p>→ odkrywa, że nagrodą za bycie ubogim w duchu jest królestwo niebieskie już tu, na ziemi, i w życiu wiecznym</p> <p>→ wskazuje Górę Błogosławieństw jako miejsce żywej modlitwy pielgrzymów</p> <p>→ wyjaśnia dlaczego trzeba żałować za grzechy</p> <p>→ wskazuje Maryję jako Tę, która wypełniła w swym życiu błogosławieństwa,</p> <p>→ objaśnia, że zbyt często osądzamy innych, a samych siebie usprawiedliwiamy</p> <p>→ wskazuje na mapie Górę Błogosławieństw</p> <p>→ odkrywa, że przeszkodą w stawaniu się człowiekiem miłosiernym jest egoizm</p> <p>→ odkrywa, że przeszkodą do stawania się człowiekiem czystego serca jest nasze zubożenie na Boże słowo i Jego przykazania oraz zachowania pełne fałszu wobec innych</p>	<p>→ formułuje modlitwę dziękczynną za przeżyte wakacje,</p> <p>→ wyjaśnia znaczenie symboli zawartych w przypowieści: siewca, ziarno, miejsca, na które pada ziarno</p> <p>→ wyjaśnia, że ludzie, którzy się smucą z powodu braku miłości do Boga i drugiego człowieka, będą pocieszeni</p> <p>→ nazywa postawy, cechy Maryi jako cichej i pokornego serca</p> <p>→ wskazuje na mapie rzekę Jordan</p> <p>→ tłumaczy pojęcie miłosierdzia,</p> <p>→ wskazuje miłość do Boga i bliźniego jako podstawową motywację naszego postępowania</p> <p>→ odkrywa, że każdy chrześcijanin jest wezwany przez Jezusa Chrystusa do budowania pokoju między ludźmi,</p> <p>→ odkrywa, że Jezus wzywa nas do modlitwy za nieprzyjaciół,</p> <p>→ wymienia większość z ośmiu błogosławieństw</p>

		<ul style="list-style-type: none"> → odkrywa, że przeszkodą we wprowadzaniu w życie błogosławieństwa związanego z pokojem jest egoizm, rządzi władzą, brak wrażliwości na krzywdę drugiego człowieka. → odkrywa, że chęć dominowania nad drugim człowiekiem, odrzucanie tych, którzy są od nas lepsi lub poszkodowani przez los, stanowi przeszkodę w dążeniu do szczęścia → wskazuje przeszkody utrudniające nam realizację poszczególnych błogosławieństw → uzasadnia, że Piotr Jerzy jest człowiekiem ośmiu błogosławieństw 	<ul style="list-style-type: none"> w rodzinach, wśród rówieśników → odkrywa, że szczęście człowieka wypływa z faktu wypełniania przykazania miłości Boga i bliźniego → wskazuje możliwe powody odrzucenia w grupie rówieśniczej → robi rachunek sumienia w oparciu o osiem błogosławieństw → podaje główne fakty z życia Piotra Jerzego Frassatiiego, 	<ul style="list-style-type: none"> → opowiada historię Świętego Szczepana, → odkrywa, że każdy chrześcijanin jest wezwany przez Jezusa Chrystusa do życia ośmioma błogosławieństwami, → odkrywa, że każdy chrześcijanin jest powołany do świętości 	
2. Przyjaźnię się z Panem Jezusem	<ul style="list-style-type: none"> → wyczerpująco uzasadnia potrzebę i sposoby troski o przyjaźń z Jezusem → wyjaśnia, że liturgia Kościoła jest dopełniana psalmami i innymi pieśniami w celu podkreślenia doniosłości czasu spotkania z Jezusem, wyraża naszą miłość i zaufanie do Boga 	<ul style="list-style-type: none"> → wyjaśnia, że Jezusa poznaje się poprzez udział w wydarzeniach roku liturgicznego, • stwierdza, że przyjaźń z Jezusem umacnia się poprzez rozmowę i systematyczne spotkania z Nim (modlitwę, słuchanie słowa Bożego, udział w Eucharystii i innych sakramentach), → podaje, że udział w Eucharystii, uczenie weselnej jest uprzywilejowanym spotkaniem z Chrystusem – Oblubieńcem, → wyjaśnia, że modląc się rano i wieczorem, wypełnia i zachowuje polecenie Pana Jezusa „wy zatem tak się módlcie” → odszukuje wybrany fragment w Biblii według sigłów. → przytacza wezwania wiernych z liturgii słowa → podaje, że przyjaźń z Jezusem 	<ul style="list-style-type: none"> → wyjaśnia, że każdy chrześcijanin jest zaproszony przez Jezusa Chrystusa do budowania pokoju między ludźmi → wymienia dary, jakie otrzymujemy w czasie Eucharystii od Pana Jezusa – Oblubieńca → wskazuje Pana Jezusa jako Tego, który objawia imię Boga: „Ojciec”, → wyjaśnia znaczenie słów świętego Augustyna: „Kto śpiewa, dwa razy się modli” → odkrywa, że Biblia to księga pisana pod natchnieniem Ducha Świętego – słowo Boże, → wymienia imiona czterech Ewangelistów, → wymienia tytuły niektórych listów apostoelskich, → przytacza dewizę, którą 	<ul style="list-style-type: none"> → opisuje sposoby spotykania się z Jezusem (modlitwę, słuchanie słowa Bożego, udział w Eucharystii i innych sakramentach), → podaje, że podstawą przyjaźni z Jezusem jest wiara w Niego i zaufanie Mu → tłumaczy, że poprzez modlitwę poranną i wieczorną, jako dziecko Boże pogłębia swą relację z Bogiem Ojcem → wskazuje Księgę Psalmów jako zbiór pieśni napisanych w większości przez króla Dawida → wskazuje, że tylekroć spotyka się z Panem Jezusem i Jego nauczaniem, ilekroć słucha słowa Bożego → opisuje, w którym 	<ul style="list-style-type: none"> → wymienia sposoby spotykania się z Jezusem (modlitwę, słuchanie słowa Bożego, udział w Eucharystii i innych sakramentach), → podaje, że przyjaźń z Jezusem umacnia się poprzez budowanie wspólnoty → uzasadnia, że modlitwa jest dla chrześcijanina ważna → stwierdza, że piosenki i pieśni religijne mają wielkie znaczenie dla katechezy Kościoła → wypowiada się na temat podziału Biblii na Stary i Nowy Testament, → wymienia wspólnoty działające na terenie parafii → czyta ze zrozumieniem Pismo Święte analizowane podczas katechezy

		<p>przekłada się na budowanie pozytywnych więzi z bliźnimi</p> <p>→ tłumaczy w jaki sposób wspólnoty działające na terenie parafii służą ludziom,</p> <p>→ odkrywa, że „kiedy się modli, rozmawia z Panem Jezusem, a kiedy czyta Pismo Święte, Pan Jezus przemawia do niego”</p>	<p>kierował się w życiu błogosławiony Michał Giedroyc</p> <p>→ podaje, że przyjaźń z Jezusem umacnia się poprzez budowanie wspólnot w parafii,</p> <p>→ podaje fakty z życia Świętego Hieronima</p>	<p>momencie Mszy Świętej czytane jest słowo Boże</p> <p>→ odkrywa, że owocem Eucharystii jest miłość do Boga i bliźniego</p> <p>→ odkrywa, że i on może zaangażować się w budowanie wspólnoty parafialnej</p> <p>→ podaje, że przyjaciel to ten, o którym wiele wiemy, z którym często spotykamy się, rozmawiamy</p>	
<p>3. Dziękuję za wszystko Panu Jezusowi</p>	<p>→ wyczerpująco omawia dary, które otrzymaliśmy odnosząc do przykładu życia Ojca Pio</p> <p>→ analizując treść prefacji tłumaczy dlaczego Eucharystia to dziękczynienie</p> <p>→ projektuje jak wykorzystać media do głoszenia Dobrej Nowiny</p>	<p>→ wyjaśnia znaczenie słowa „wdzięczność”,</p> <p>→ wskazuje motywy wdzięczności na przykładzie trędowatego,</p> <p>→ określa powody wdzięczności i zmiany w postawach życiowych omawianych postaci biblijnych</p> <p>→ wymienia dary przyrodzone i nadprzyrodzone</p> <p>→ wyjaśnia znaczenie słów „stygmatyk”, „bilokacja”,</p> <p>→ wskazuje posłuszeństwo, pokorę i miłość do drugiego człowieka jako cechy Ojca Pio</p> <p>→ wymienia wydarzenia z historii Polski poznane na lekcji; określa wiek, w którym miały miejsce,</p> <p>→ odkrywa, że Eucharystia to dziękczynienie Bogu</p> <p>→ wyjaśnia sens Ewangelii o krzewie winnym</p>	<p>→ wskazuje przykładowe powody okazywania wdzięczności,</p> <p>→ wymienia fakty z życia Wandy Błęskiej</p> <p>→ wskazuje Boga jako dawcę wszelkich potrzebnych nam w życiu łask,</p> <p>→ odkrywa, że Bóg obdarowuje ludzi darami przyrodzonymi i nadprzyrodzonymi,</p> <p>→ podaje kilka faktów z życia świętego Ojca Pio</p> <p>→ odkrywa, że Pan Bóg działa w życiu narodu polskiego</p> <p>→ wymienia, za kogo i za co dziękujemy Bogu w prefacji,</p> <p>→ opowiada o życiu Błogosławionego Karola Acutisa</p>	<p>→ uzasadnia wartość wdzięczności</p> <p>→ odkrywa, że modlitwa dziękczynna to sposób okazania wdzięczności Bogu za otrzymywane dary</p> <p>→ odkrywa, że wdzięczność Jezusowi uwidacznia się w zmianie sposobu życia, a także w zmianie w stosunku do Boga i bliźniego</p> <p>→ wymienia nadprzyrodzone dary, które otrzymał Ojciec Pio</p> <p>→ podaje, że Maryja objawia się w ważnych dla ludzkości wydarzeniach</p> <p>→ podaje, że prefacja to modlitwa dziękczynna</p> <p>→ wymienia cechy Karola Acutisa, które możemy naśladować</p>	<p>→ • odkrywa, że wdzięczność jest ważną cechą człowieczeństwa</p> <p>→ uzasadnia wartość wdzięczności w relacji z Bogiem</p> <p>→ wymienia różne dary, które otrzymuje od Boga,</p> <p>→ odkrywa, że Bóg, pełen miłości, działa dla dobra innych poprzez Ojca Pio</p> <p>→ nazywa Maryję Królową Polski, Czarną Madonną,</p> <p>→ wymienia osoby, poprzez które Bóg działa w jego życiu, obdarowując go dobrem</p>
<p>Katechezy okolicznościowe</p>	<p>→ referuje wartości modlitwy różańcowej,</p> <p>→ wyjaśnia czym jest świętość, do której wzywa nas Bóg</p>	<p>→ odkrywa, że tak jak Maryja rozważała wszystkie wydarzenia w swym życiu, tak my w modlitwie różańcowej rozważamy wydarzenia z życia Pana Jezusa i Maryi,</p>	<p>→ wskazuje Jana Pawła II jako człowieka, który ukochał modlitwę różańcową</p> <p>→ podaje cechy człowieka świętego</p>	<p>→ wymienia tajemnice różańca i wydarzenia im przypisane</p> <p>→ wskazuje, że to sam Bóg wzywa nas do świętości,.</p>	<p>→ nazywa październik miesiącem modlitwy różańcowej</p> <p>→ wymienia, że uroczystość Chrystusa Króla</p>

	<p>→ wyjaśnia chrześcijański sens przeżywania adwentu</p> <p>→ rozważa sens obchodzenia pamiątki narodzin Jezusa</p>	<p>→ odkrywa, że Jezus jest Zmartwychwstaniem i daje nam obietnicę życia wiecznego,</p> <p>→ na podstawie poznanych tekstów biblijnych stwierdza, że jesteśmy wezwani do budowania Królestwa Bożego na ziemi</p> <p>→ uzasadnia, że Kościół jest arką, znakiem danym ludziom, aby mogli się nawracać i osiągnąć życie wieczne</p> <p>→ posługuje się sigłami w odszukiwaniu wskazanych fragmentów Biblii</p>	<p>→ na podstawie tekstów biblijnych wskazuje cechy królestwa Jezusa Króla,</p> <p>→ uroczystość Chrystusa Króla Wszechświata obchodzimy w ostatnią niedzielę roku liturgicznego,</p> <p>→ podaje znaczenie symboli adwentowych</p> <p>→ wskazuje Izajasza jako proroka zapowiadającego narodziny Jezusa</p>	<p>→ odkrywa, że Jezus w rozmowie z Piłatem mówi, że jest królem, ale Jego królestwo nie jest z tego świata</p> <p>→ wyjaśnia, czym jest Adwentu,</p> <p>→ podaje fakty związane z wydarzeniami narodzin Jezusa</p>	<p>Wszechświata obchodzimy w ostatnią niedzielę roku liturgicznego.</p> <p>→ wymienia symbole adwentu</p> <p>→ odkrywa, że największym darem Bożego Narodzenia jest samo narodzenie Jezusa</p>
--	--	--	--	---	--

II semestr

4.Przepraszam Pana Jezusa	<p>→ uzasadnia, że Bóg z miłości stworzył Jezusa i ludzi</p> <p>→ wyczerpująco wyjaśnia konieczność żałowania, naprawiania popełnionych błędów i zadośćuczynienia tym, których skrzywdziliśmy, aby Jezus odpuścił nam grzechy w sakramencie pokuty</p> <p>→ określa momenty Eucharystii, w których dokonuje się nasze pojednanie z Bogiem i ludźmi,</p> <p>→ wyjaśnia znaczenie frazy „brać krzyż na swe ramiona”</p>	<p>→ opowiada historię grzechu pierworodnego,</p> <p>→ odkrywa, że szatan okłamuje Adama i Ewę, chcąc oddalić ich od Boga,</p> <p>→ wskazuje Piotra jako wzór człowieka, który uznaje swą grzeszność, żałuje za grzech i ufa Bożej miłości,</p> <p>→ odkrywa, że grzech i jego konsekwencje niszczą naszą relację z Bogiem i ludźmi</p> <p>→ odkrywa, że Jezus wypełnia swą wolę względem Piotra mimo jego grzeszności</p> <p>→ wskazuje sposoby naprawiania popełnianych błędów</p> <p>→ wyjaśnia znaczenie przebaczenia udzielanego ludziom przez Boga za pośrednictwem Jezusa w sakramencie pokuty i pojednania.</p> <p>→ omawia niszczące skutki uzależnień,</p>	<p>→ wymienia wpływające z grzechu zagrożenia dla dobra osobistego i wspólnotowego</p> <p>→ opisuje negatywne konsekwencje grzechu Adama i Ewy wobec Boga, siebie i ludzi wokół oraz następnych pokoleń</p> <p>→ nazywa Boga miłością, która przebacza</p> <p>→ wskazuje Piotra jako wzór człowieka, który uznaje swą grzeszność, żałuje za grzech i ufa Bożej miłości,</p> <p>→ wyjaśnia, że samo wyznanie grzechów w sakramencie pokuty i pojednania nie wystarczy – trzeba za nie żałować, naprawić je, zadośćuczynić tym, których skrzywdziliśmy</p> <p>→ odkrywa, że w wolności, jaką daje nam Bóg, człowiek sam dokonuje wyborów</p>	<p>→ opisuje grzech jako stan nieprzyjaźni między Bogiem a człowiekiem</p> <p>→ odkrywa, że Adam i Ewa popełniają grzech nieposłuszeństwa wobec Boga</p> <p>→ odkrywa, że Jezus wypełnia swą wolę względem Piotra mimo jego grzeszności</p> <p>→ odkrywa, że grzech i jego konsekwencje niszczą naszą relację z Bogiem i ludźmi</p> <p>→ wyjaśnia, że Pan Bóg pragnie, abyśmy naprawiali swe błędy – grzechy wobec drugiego człowieka</p> <p>→ wskazuje Jezusa jako Tego, który przychodzi leczyć grzeszników</p> <p>→ układa tekst modlitwy przebłagalnej,</p> <p>→ wyjaśnia, że Pan Jezus pragnie, abyśmy w swym</p>	<p>→ odkrywa, że Bóg, wyrzucając człowieka z raju, daje mu obietnicę – Dobrą Nowinę</p> <p>→ nazywa Boga miłością, która przebacza</p> <p>→ wymienia skutki uzależnień</p> <p>→ odkrywa, że Bóg w swoim miłosierdziu przebacza nam nasze grzechy</p> <p>→ nazywa Błogosławioną Różę Czacką Matką niewidomych.</p> <p>→ wskazuje, że z ufnością może przystępować do spowiedzi, gdzie czeka na niego Jezus przebaczący</p>
---------------------------	---	--	--	--	---

		<p>→ odkrywa, że spowiedź powszechna i znak pokoju to momenty na Eucharystii, podczas w których wyznajemy naszą grzeszność, okazujemy pragnienie pozostawania w jedności z Bogiem i drugim człowiekiem,</p> <p>→ • na podstawie fragmentów z Ewangelii wskazuje Piotra jako tego, który uwierzył w słowa Jezusa o Bożym miłosierdziu</p> <p>→ podaje kilka istotnych faktów z życia błogosławionej Róży Czackiej,</p> <p>→ na podstawie losów Świętego Pawła, podaje dowód, że miłość Boga przejawia się w przebaczeniu grzechów,</p>	<p>→ odróżnia grzech popełniony myślą od grzechu popełnionego słowem, uczynkiem oraz zaniedbaniem (B.13.1)</p> <p>→ wskazuje cechy osoby modlącej się słowami modlitwy prześlągalnej</p> <p>→ podaje przykłady podjętych przez Błogosławioną Różę Czacką działań, mających wpływ na rozwój tyflopädagogiki w Polsce,</p> <p>→ odkrywa i przedstawia fakty świadczące, że Bóg przebacza Pawłowi nawet te grzechy, których bardzo się wstydział</p>	<p>życiu słuchali Jego słowa i wypełniali je</p>	
5. Proszę Pana Jezusa	<p>→ wyjaśnia wielkość człowieka, ale też i jego zależność od Stwórcy i innych ludzi</p> <p>→ tłumaczy dlaczego Bóg nie spełnia każdej naszej prośby</p> <p>→ omawia wartość modlitwy wstawienniczej</p>	<p>→ omawia warunki spełnienia modlitwy (F.1.8),</p> <p>→ wyjaśnia, że człowiek nie jest samowystarczalny, podaje przykłady,</p> <p>→ odkrywa jak ważne jest nasze zaufanie Bogu w modlitwie prośby – na przykładzie Elżbiety i Zachariasza,</p> <p>→ na podstawie historii życia Świętej Moniki i Świętego Augustyna odkrywa wartości wpływające z wierności Bogu</p> <p>→ wskazuje, że Błogosławiony Stefan Wyszynski modlił się o wolność naszej ojczyzny.</p>	<p>→ wyjaśnia, dlaczego chrześcijanie proszą Boga (F.1.7),</p> <p>→ objaśnia, że Bóg pomaga nam w codziennym życiu poprzez drugiego człowieka</p> <p>→ podaje, że może prosić Boga o to, co jest zgodne z Jego wolą,</p> <p>→ odkrywa, że modlitwa wstawiennicza może przemienić życie człowieka zgodnie z wolą Boga,</p> <p>→ podaje fakty z życia Prymasa Tysiąclecia świadczące o Jego miłości do Boga i bliźniego</p>	<p>→ prawidłowo formułuje prośby do Boga (F.1.9)</p> <p>→ odkrywa, że Bóg wzywa nas do pokory wobec Boga i ludzi</p> <p>→ omawia warunki dobrej modlitwy (F.1.8)</p> <p>→ wyjaśnia czym, jest modlitwa wstawiennicza,</p> <p>→ odkrywa, że Prymas Tysiąclecia uczy nas miłości do nieprzyjaciół</p>	<p>→ uzasadnia potrzebę modlitwy,</p> <p>→ opisuje historię Elżbiety i Zachariasza</p> <p>→ zna historię św. Moniki i św. Augustyna</p> <p>→ podaje kim był Prymas Tysiąclecia</p>
6. Wielbię Pana Jezusa	<p>→ tłumaczy dlaczego Bogu należne jest uwielbienie</p> <p>→ opowiada o kompatybilności</p>	<p>→ wyjaśnia, czym jest modlitwa uwielbienia (D.1),</p> <p>→ odkrywa, że talenty mogą pomóc w uwielbianiu Boga i głoszeniu Dobrej Nowiny,</p>	<p>→ wskazuje w Pieśni Maryi fakty świadczące o wierności Boga wobec ludzi, Jego nieustannej troski o człowieka</p> <p>→ wskazuje, jak może uwielbiać</p>	<p>→ odkrywa, że uwielbienie jest należne jedynie Bogu,</p> <p>→ odkrywa, że poprzez swoje wypowiedzi i działania uwielbia Boga</p>	<p>→ układa prostą modlitwę uwielbienia</p> <p>→ opowiada o spotkaniu Marii i Marty z Jezusem</p> <p>→ wskazuje na ofiarniczy</p>

	<p>działania i słuchania Boga w życiu człowieka → rozróżnia między uwielbieniem a adoracją</p>	<p>→ wskazuje, że Maria uwielbia Jezusa poprzez słuchanie Jego słowa, a Marta poprzez posługę, → wyjaśnia, co to znaczy współofiowanie – współcierpienie, włączanie w Eucharystię własnych problemów (F.1), → wyjaśnia, czym jest adoracja Najświętszego Sakramentu → odkrywa, że Maryja jako matka Jezusa współcierpi, przeżywając odrzucenie Go przez ludzi, Jego mękę i śmierć na krzyżu, → odkrywa w słowie Bożym, że można być szczęśliwym nawet w trudnych sytuacjach, jeżeli zaufamy Bogu</p>	<p>Boga, wykorzystując otrzymane od Boga talenty, umiejętności, → odkrywa, że Bóg oczekuje od nas postawy Marty i Marii – posługi drugiemu człowiekowi i kontemplacji słowa Bożego → odkrywa, że katolicy na całym świecie adorują Jezusa Chrystusa w Najświętszym Sakramencie, → podaje fakty z życia Maryi świadczące o Jej uwielbieniu Boga, poddaniu się Jego woli → • wskazuje Zośkę, Alka i Rudego jako bohaterów narodowych, którzy poświęcili swe życie dla innych</p>	<p>→ wskazuje, co przeszkadza mu w skupieniu się na modlitwie uwielbienia → wyjaśnia, że Msza Święta jest ofiarą Chrystusa i naszą, więc własne trudy i cierpienia możemy złożyć Bogu w ofierze (F.1.11) → wyjaśnia, że Eucharystia jest uwielbieniem Boga (B.13.2), → wymienia sposoby oddawania czci Bogu → odkrywa, że Pan Jezus, umierając na krzyżu, daje nam Maryję jako matkę → odkrywa, że młodzi ludzie okresu wojny byli gotowi oddać swe życie za swych przyjaciół, za wolną Polskę</p>	<p>charakter mszy świętej → opowiada o cierpieniu Maryi pod krzyżem Jezusa → układa modlitwę za ojczyznę</p>
<p>Katechezy okolicznościowe</p>	<p>→ wyjaśnia sens udziału w drodze krzyżowej → omawia istotę Triduum Paschalnego → wyczerpująco omawia rolę i dary Ducha Świętego na podstawie wybranych fragmentów Pisma Świętego, → wyjaśnia sens obchodów roku liturgicznego</p>	<p>→ wskazuje, że pomocą w nawróceniu jest sakrament pokuty i pojednania, przyjmowanie Chrystusa w Komunii Świętej, modlitwa, post i jałmużna → odkrywa, że Jezus obmywa nogi swym uczniom, aby uświadomić im, że przychodzi na świat, aby służyć, → układa według chronologii wydarzenia Wielkiego Tygodnia, → wymienia części liturgii Wigilii Paschalnej: liturgia światła, liturgia słowa Bożego, liturgia chrzcielna, liturgia eucharystyczna → tłumaczy, że być świadkiem zmartwychwstałego Jezusa, to pozostawać w jedności z Bogiem</p>	<p>→ • na podstawie Ewangelii wymienia pokusy, jakim przeciwstawił się Pan Jezus → podaje przykłady służby drugiemu człowiekowi. → odkrywa, że wypełniając wolę Boga, Pan Jezus przyjmuje na siebie mękę, śmierć krzyżową, aby dać ludziom życie wieczne, → wyjaśnia, że podczas liturgii Wigilii Paschalnej przeżywamy wyprowadzenie nas z niewoli grzechu przez zmartwychwstałego Chrystusa, → wymienia świadków zmartwychwstania Jezusa, → wyjaśnia jakie łaski daje Jezus tym, którzy z ufnością</p>	<p>→ odkrywa, że w czasie Wielkiego Postu jesteśmy wezwani do nawrócenia, → wskazuje sakramenty jako znak spotkania z Jezusem → odkrywa, że Wielki Piątek jest jedynym dniem roku liturgicznego, w którym nie jest sprawowana Eucharystia, → wymienia symbole (paschał, słowo Boże, chrzcielnica, chleb i wino w kielichu) → odkrywa działanie Jezusa w swoim życiu → z pomocą katechety</p>	<p>→ wymienia zadania chrześcijan na wielki post → opowiada o umyciu nóg przez Jezusa podczas Ostatniej Wieczerzy → podaje, że przez swą mękę i śmierć na krzyżu Pan Jezus daje nam odkupienie grzechów → wymienia symbole chrztu świętego i skutki jego przyjęcia → wymienia Koronkę do miłosierdzia Bożego jako skuteczną modlitwę → omawia przebieg procesji w Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa,</p>

		<p>okazywać miłość innym, → wyjaśnia znaczenie pojęcia „miłosierdzie”, → odpowiada na pytania dotyczące usłyszanych fragmentów Pisma Świętego dotyczące roli i darów Ducha Świętego, → opowiada fragment Ewangelii, czytany w Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa, → charakteryzuje postawy świadczące o tym, że podążamy za Dobrym Pasterzem</p>	<p>zwracają się do Niego → odkrywa, że bez pomocy Ducha Świętego nie jesteśmy w stanie żyć w jedności z innymi, że Duch Święty ma moc pokonania naszego egoizmu → odkrywa, że Jezus pragnie, aby czczono Jego Ciało i Jego Krew → wymienia, jakimi łaskami obdarza Dobry pasterz owce, które idą za Nim</p>	<p>modli się Koronką do miłosierdzia Bożego → odkrywa, o jakie dary może prosić Ducha Świętego → wykonuje w grupie projekt ołtarza, → odkrywa cechy Dobrego Pasterza,</p>	<p>→ nazywa Jezusa Dobrym Pasterzem.</p>
--	--	--	--	--	--

Opracowały: Elżbieta Błońska

Katarzyna Trawińska